Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485 Seite 730

quando eīm pedes sūt ꝯiuncti adinuicē: tunc hō ē dispositus ad cadēdū. sꝫ qñ sūt ꝯuenient elōgati: tūc stat firmiꝰ. p hāc igit̄ silitudinē intelligit̄ ꝙ firmitas in statu regio inerat ipi dauid a deo. Cetera patent ex dictis vsqꝫ ibi: a Inimicos meos dedisti mihi dorsū. i. vertē tes dorsū coram me fugiēdo.

b Clamabūt. ad idola.
c Et nō erit q̄ saluet. qꝛ in eis nulla virtꝰ ē saluandi: vel aliter.
b Clamabunt inuocādo auxilium hūanū: ꝛ nō erit q̄ audeat iuuare. d Ad dñm: ꝯuertēt se a hūano auxilio d̄ficiēte. e Et nō exaudiet eos qꝛ talis clamor ꝓcedit ex seruili timore.
f Saluab̄ me. i. saluasti.
g A ꝯtradictionibus ppli mei. i. in rebelliōe populi mei contra me excitata per

[a]Inimicos meos dedisti mihi dorsū: odiētes me: ꝛ disꝑdā eos. [b]Clamabūt [c]ꝛ ñ erit q̄ saluet [d]ad dñm: [e]et ñ exaudiet eos. Delebo eos vt puluerē t̄re: q̄si lutū platearuꝫ cōminuā eos atꝫ ꝯfringaꝫ. [f]Saluab̄ me a ꝯdictionibꝫ ppl̄i mei: custodies me ī caput gētiū. [h]Ppl̄s quē ignoro seruiet mihi: [k]filij alieni resistēt mihi: [l]auditu auris obediēt mihi: [m]Filij alieni defluxerūt: [n]ꝛ ꝯhēt ī āgustijs suis. [o]Uiuit dñs [p]ꝛ bñdictꝰ deꝰ meꝰ. [q]ꝛ exaltabit̄ deꝰ fortis salut̄ mee. [r]Deꝰ qui das

seba filiū bochri. vt dictū est s̄. xx. ca. b Custodies me in caput gentiū. i. in statu regni. i Populꝰ quē ignoro seruiet mihi. qꝛ philistei amonite ꝛ moabite et idumei seruiebant ei sub tributo. vt ptꝫ ex p̄dictis ca. viij. et. xij. qui tñ erant gētiles ꝛ idolatre: ꝛ sic erāt ignoti ipi dauid noticia approbationis. k Filij alieni resistent mihi. i. illi qui deberēt esse filij mei p maliciā suā alienati restitert̄ mihi: vt patuit s̄. in rebellione absalō ꝛ alioꝝ existentiū cū eo: qui tñ debebāt obedire dauid sicut patri. l Auditu auris obedient mihi. i. simulatorie ꝛ nō vere: qꝛ absalon ꝛ sui sequaces q̄ simulabāt se dauid obediētes: de facto fuerūt rebelles. m Filij alieni defluxerūt. qꝛ debellati fuerūt: ꝛ mortuo absalon fugerūt: vt dictū est s̄. xviij. n Et ꝯtrahētur in angustijs suis: In hebreo habet̄: In clausuris suis. qꝛ seba cū fautoribus suis p̄ timore reclusit se in abela vbi fuit decapitatus: vt dictū est s̄. xx. o Uiuit dominꝰ Hic ponit̄ hꝰ cātici intēta ꝯclusio: vicꝫ diuini noīs magnificatio ꝓ p̄dictis beneficijs. et hoc ē qd̄ dicit̄. Uiuit dñs. qꝛ ē ipa vita p essentiā ꝛ oīa viuūt in eo: s̄m ꝙ dicitur Ioh. j. qd̄ factū ē. s. oīs creatura: in ipo vita erat qꝛ creatura anteq̄ꝫ creet̄ nō ē nisi ipe creatrix essentia: que ē idē qd̄ intelligere diuinū siue intelligētia diuina ꝛ qꝛ intelligere est supmus gradus vite: vt h̄r. ij. de aīa. et deꝰ solꝰ vnico actu intelligēdi pfecte se cōphendit et oīa: q̄ quidē actus ē sempiternus: iō dicit phus. xij. methaphi. ꝙ deꝰ viuit vita nobilissima sempitna ꝛ optima p Et benedictus ex beneficijs mihi collat̄. q Et exaltabit̄: nō in se cū sit magnitudinis infinite. sꝫ in creaturis ipm laudātibꝰ. r Deus qui das vindictas mihi ꝛc. vt patet ex p̄cedētibꝰ: ꝓpter qd̄ ꝯcludit̄.
s Propt̄ea cōfitebor tibi dñe. in psalmis laudis tue
t In gētibus. qꝛ psalmi facti a dauid deriuati sūt ad gētes ꝯuersas ad fidē christi in diuersis ptibus orbis.
v Magnificans salutes regis sui. i. mei q̄ sū ꝯstitutus rex ab eo. x Et faciēs misedīam xp̄o suo dauid q̄ de mandato dauid vnctus fuit a samuele: vt habet̄ s̄. j. li. xvj. ca. y Et semini eiꝰ vsqꝫ in sempiternū. qꝛ filij dauid regnauerūt ad captionē babylonicā. ꝛ pꝰ reuersionē de babylone zorobabel qui descēdit de dauid habuit ducatū sup pplm. et alij ꝯñter de tribu dd̄ vsqꝫ

ad herodem alienigenā sub quo natus ē xp̄c de semine dauid s̄m carnem: cuius regnū ꝛ imperiū manet in secula seculoꝝ amē. ꝛ ista fuert̄ diffusiꝰ tractata Gen̄. xlix. ꝛ math. ij. et in quadā questione de quotlibet quā de hac materia diffusius disputaui.

vindictas mihi: et deijcis ppl̄os sub me: Qui educis me ab inimic̄ meis: et a resistētibꝫ mihi eleuas me: a viro iniquo liberabis me. [s]Propterea cōfitebor tibi dñe [t]in gentibus: et noī tuo cātabo. [v]Magnificas salutes regis sui. [x]ꝛ faciēs misericordiā christo suo dauid [y]et semī eius ī sempiternuꝫ

Capitulū .xxiij.

[a]Ec aūt sūt v̄ba nouissima q̄ dixit dd̄ filiꝰ isai. [b]Dixit vir [c]cui ꝯstitutū ē [d]d̄ xp̄o dei iacob: [e]egregiꝰ psaltes israel. [f]Spiritꝰ

Ca. xxiij.
Ec aūt sūt. Posita grāꝝ actione d̄ p̄teritis. Hic ꝯñter describit̄ ꝓphetia dauid de futuris: ꝛ primo ponit̄ hmōi vaticiniū. scd̄o cathalogus fortium ibi. Hec noīa. Circa primuꝫ p̄mittit̄ ꝓphetia dauid de p̄miatōne bonoꝝ. scd̄o de punitione maloꝝ: ibi. Preuaricatores aūt. Circa primū p̄rio ostēdit̄ excellentia prophetie dauid verbo scd̄o exemplo: ibi. Sicut lux auroze: Circa primū sciendū ꝙ excellentia ꝓphetie maxie accipit̄ ex duobus. s. ex materia reuelata. ꝛ ex modo reuelationis. primo ergo ostendit̄ excellentiā ꝓphetie dauid ex primo. scd̄o ex scd̄o: ibi. Spiritus dñi. Circa primū sciendum ꝙ q̄nto aliquid futuꝝ ē excellentiꝰ: tanto reuelatio facta de illo siue ꝓphetia ē excellētior: qꝛ cognitio nobilitatem sortitur ex obiecto: vt h̄r. j. de aīa. Tempe aūt dc. tc. illud qd̄ fuit futuꝝ excellentissimū fuit incarnationis mysterij: qd̄ fuit reuelatū ipi dauid nō solū q̄ꝫtū ad futuritionis certitudinē: sꝫ etiā q̄ꝫtū ad eius ꝓgeniē: videlicꝫ ꝙ xp̄c de semine suo eēt nasciturus: et p eū mūdꝰ esset saluādus. sicut dauid a psecutionibꝰ inimicoꝝ suoꝝ fuerat v̄tute diuina saluatus: et hoc est qd̄ dicit̄. a Hec aūt sūt verba nouissima. ꝛ iō p̄ ceteris memorit̄ retinenda: s̄m ꝙ dicit Greg. homelia. xix. Idcirco dñs tūc discipl̄os increpauit. cū eos corpalit̄ reliquit: vt v̄ba que recedēs diceret: artiꝰ in corda audiētiū impssa remanerēt. b Dixit vir. i. dauid. c Cui cōstitutū ē. i. firmiter ꝓmissuꝫ absqꝫ retractatione. d De xp̄o dei iacob. i. de christo quem iacob spūsancto inspiratus p̄dixit ventuꝝ ad salutē hoim. s̄m ꝙ dr̄ Gen̄. xlix. Non auferet̄ sceptꝝ de iuda: et dux de femore eius: donec veniat qui mittendus ē: ꝛ ipe erit expectatio gētiū tanq̄ saluator eaꝝ. vbi notanduꝫ ē ꝙ translatio chaldaica hꝫ: donec veniat messias. i. xp̄c grece: et vnctus latine: q̄ quideꝫ ꝓphetia fuit impleta in dño nr̄o ihu xp̄o vncto p ceter̄ plenitudie grē: vt h̄r Ioh. j. Uidimꝰ eū q̄i vnigenitū a p̄re: plenū grā ꝛ veritatis. qꝛ natꝰ fuit d̄ v̄gie tēpore herodis regis: sub q̄ fuit t̄nslatū sceptꝝ regni ad alienigenā: vt dictū ē ca. p̄cedenti: qꝛ pater eius fuit idumeꝰ. vt al's ē diffusius declaratum. e Egregius psaltes isrl̄. quia cantica que cantabantur in templo erant de psalmis dauid. f Spiritus dñi. Hic ostenditur excellentia ꝓphetie dauid ex modo reuelationis sibi facte. Circa quod sciendū ꝙ licet reuelatio ꝓphetica fiat multis modis. vt plenius declaraui super Danielem: et sup libꝝ psalmorū tñ duo modi sunt magis generales quos accipio q̄ꝫtū ad p̄ns. vnꝰ ē quando menti ꝓphete fit reuelatio alicuius futuri supnaturaliter cogniti: et cū hoc virtute imaginatiua prophete virtute diuina formatur aliqua visio imaginaria. in qua tanq̄ꝫ in speculo inspicitur veritas intellectualis: sicut i cognitiōe nāāli cognitio q̄dditatiua inspicit̄ i fātasmatibꝰ i v̄tute imagiatiā forat̄ s̄m ꝙ dic phs. iij. d̄ aīa

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0729
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG